

Ніцше

Максим Рильський

Змію, людину, сонце та орла
Благословив він у високих горах:
Премудрість, світло, серце, міць крила —
Для бур, для щастя, для висот прозорих.

Безумієм чоло оповила
Йому гадюка; терни мислів хорих
Людина непомітно принесла;
Орел упав на землю, в тлін і порошок.

І він до сонця руки підійняв,
Але воно сміялося зрадливо, —
І на уста мовчання він поклав.

Чужий любові і далекий гніву,
По сходах таємничих він зійшов,
Де мертвий гнів і нежива любов.